

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1980 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 197

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 806

Περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας Ἀθανασίου Κανελλοπούλου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἄνευ Χαρτοφυλακίου Γεωργίου Κοντογεώργη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 13, 18 καὶ 19 τοῦ Νόμου 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», προτάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν :

Ὁρίζομεν, ὅπως τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπὸ 26ης Αὐγούστου 1980 ἀπουσίας ἐκ τῆς ἕδρας του ἀναπληροῖ ὁ Ὑπουργὸς ἄνευ Χαρτοφυλακίου Γεώργιος Κοντογεώργης.

Εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Αὐγούστου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 807

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 217/1961 Β.Δ. «περὶ λειτουργίας Τμημάτων Μετεκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις:

1) Τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 4032/60 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 3594/56 «περὶ Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων».

2) Τὴν γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων, διατυπωθεῖσαν εἰς τὸ ἀπὸ 19.12.1979 πρακτικὸν αὐτοῦ.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 598/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ἐργατίας, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἀντικαθίσταται τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Β. Δ/τος 217/1961 «περὶ λειτουργίας Τμημάτων Μετεκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων, ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τὰ Τμήματα Μετεκπαιδεύσεως δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι οἱ ἐφοδιασμένοι μὲ τὸ κατὰ νόμον ἐπαγγελματικὸν βιβλιάριον καὶ ἔχοντες τριετῆ τουλάχιστον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τουριστικὸν ἐπάγγελμα ἢ ἐργαζόμενοι ὡς επαγγελματίαι σερβιτόροι εἰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας αἱ ὁποῖαι παραθέτουν ἐπίσημα γεύματα, δεξιώσεις καὶ προβαίνουν εἰς ἄλλας παρεμφερεῖς ἐκδηλώσεις συγκεντροῦντες καὶ τὰς ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τασσομένας λοιπὰς προϋποθέσεις.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως Ὑπουργόν, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — **ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**

ΕΡΓΑΣΙΑΣ — **ΚΩΝ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ**

---

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 808

Περὶ καθορισμοῦ ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας προσλήψεως προσωπικοῦ ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 993/79 «περὶ τοῦ ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν λοιπῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου».

β. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 010/322206/Σ 1042/16.5.1980 (ΦΕΚ 485/19.5.80 τ. Β') κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

γ. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 653/80 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Ὡς ἀνώτατον ὅριον ἡλικίας διὰ τὴν πρόσληψιν εἰδικοῦ ἐπιστημονικοῦ ὡς καὶ τεχνικοῦ ἢ βοηθητικοῦ ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 66, 68 καὶ 71 τοῦ Ν.Δ. 192/73 θέσεις, ὁρίζεται τὸ 50ὸν ἔτος διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ διὰ τὰς γυναίκας.

Ἄρθρον 2.

Κατώτατον ὅριον ἡλικίας διὰ τὴν πρόσληψιν τεχνικοῦ ἢ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ θέσεις ὡς ἀποφοίτων ἀνεγνωρισμένων Τεχνικῶν Σχολῶν ἐργαζομένων ὅμως, ὡς μαθητευομένων, εἰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἢ Τεχνικῶν Σχολῶν Μαθητείας τούτου, ὁρίζεται τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Αὐγούστου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — **ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ — **ΑΛΕΞ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ**

---

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 809

Περὶ ἀποσπάσεως τῆς Κοινότητος Ροπωτοῦ τοῦ Νομοῦ Τρικάλων ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Τρικάλων τοῦ Πρωτοδικείου Τρικάλων καὶ ὑπαγωγῆς της εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Πύρρας περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου Τρικάλων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: 1) Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 4126/1960, «περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου δικαστικῶν λειτουργῶν, τροποποιήσεως τοῦ Κωδικ. Ν. 3649/1957 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 7/1980 γνωμοδότησιν τῆς Ὁλομελείας τοῦ Πρωτοδικείου Τρικάλων καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 744/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ κοινότης Ροπωτοῦ τοῦ Νομοῦ Τρικάλων ἀποσπᾶται ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Τρικάλων τοῦ Πρωτοδικείου Τρικάλων καὶ ὑπάγεται εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Πύρρας τοῦ αὐτοῦ Πρωτοδικείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

---

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 810

Περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ καὶ Βιομηχανικῷ Ἐπιμελητηρίῳ Πατρῶν μονίμου διαιτησίας πρὸς ἐπίλυσιν ἐμπορικῶν διαφορῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1. Τὸ ἄρθρο 902 τοῦ Β.Δ/τος 657/1971 (ΦΕΚ 219 τ. Α'/1.11.1971) περὶ Κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου.
2. Τὴν ἀπὸ 11 Μαΐου 1979 γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν.
3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 123/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Ἐμπορίου Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Σύστασις μονίμου διαιτησίας.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ καὶ Βιομηχανικῷ Ἐπιμελητηρίῳ Πατρῶν (Ε.Β.Ε. Πατρῶν) μόνιμος διαιτησία πρὸς ἐπίλυσιν τῶν εἰς αὐτὴν ὑποβαλλομένων ἐμπορικῶν διαφορῶν.

Ἄρθρον 2.

Διαφοραί.

1. Εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαιτησίαν δύναται νὰ ὑπαχθῇ διὰ συμφωνίας οἱαδήποτε ἰδιωτικὴ διαφορὰ ἐμπορικῆς φύσεως ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητος τῶν μερῶν ὡς ἐμπόρων ἢ μὴ ὡς καὶ τῆς ἰθαγενείας ἢ κατοικίας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οἱ συνομολογήσαντες αὐτὴν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

2. Ἡ συμφωνία ὑπαγωγῆς εἰς τὴν μόνιμον διαιτησίαν καταρτίζεται δι' ἐγγράφου. Τὸ ἔγγραφον πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὴν διαφοράν, ἥτις ὑπάγεται εἰς διαιτησίαν ἢ τὴν σύμβασιν ἢ τὴν ἔννομον σχέσιν, αἱ ἐκ τῆς ὁποίας διαφοραὶ ὑπάγονται εἰς αὐτὴν καὶ τὴν συμφωνίαν τῶν μερῶν περὶ ὑπαγωγῆς τῆς διαφορᾶς ἢ τῶν διαφορῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Τὸ ἔγγραφο πρέπει νὰ ὑπογράφεται ὑφ' ὅλων τῶν συνομολογούντων τὴν συμφωνίαν.

3. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 2 συμφωνία δύναται νὰ περιληφθῇ εἰς ἔγγραφον δήλωσιν ἢ αἴτησιν πρὸς τὸ Ε.Β.Ε. Πατρῶν ὑπογεγραμμένην ὑφ' ἁπάντων τῶν μερῶν.

4. Αἱ ἐν ἄρθρ. 663 Κ. Πολ. Δικ. διαφοραὶ δὲν δύναται νὰ ὑπαχθοῦν εἰς διαιτησίαν. Ἡ συμφωνία περὶ διαιτησίας διέπεται ἀπὸ τὰς περὶ συμβάσεως διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὀργάνωσις Διαιτησίας Γραμματείας καὶ Κατάλογος Διαιτητῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὀργάνωσις διαιτησίας.

Παρὰ τῷ Ε.Β.Ε. Πατρῶν λειτουργεῖ εἰδικὴ ὑπηρεσία μονίμου διαιτησίας, ἧς προΐσταται ἀνώτερος ὑπάλληλος αὐτοῦ Κλάδου ΑΤ ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ τουλάχιστον πτυχιοῦχος Νομικῆς, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ προέρχεται ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν οἱουδήποτε τμήματος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει Δικηγόρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Οὗτος παρέχει τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς τηρητέας διαδικασίας.

Ἄρθρον 4.

Γραμματεία.

1. Καθήκοντα γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀσκεῖ ὑπάλληλος τοῦ Ε.Β.Ε. Πατρῶν Κλάδου ΑΤ ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ τουλάχιστον οριζόμενος ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Διοικητικοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

2. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῆς Διαιτησίας, συντάσσει τὰ πάσης φύσεως ἔγγραφα τῆς Διαιτητικῆς διαδικασίας, μονογράφων ἢ ὑπογράφων ἀναλόγως ταῦτα, μεριμνᾷ διὰ τὴν τήρησιν τῶν προθεσμιῶν, τοῦ πρωτοκόλλου, τοῦ βιβλίου δημοσιεύσεως τῶν ἐκδιδομένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων, τοῦ Ἀρχείου κ.λ.π.

3. Ὁ Γραμματεὺς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν φύλαξιν τῶν παραλαμβανομένων ἐγγράφων, ἅτινα σχετίζονται μὲ τὴν διαιτησίαν.

4. Ἅπασαι αἱ κοινοποιήσεις, ἐπιδόσεις, γνωστοποιήσεις, δηλώσεις κ.λπ. ἐνεργοῦνται διά τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἐπιμελητηρίου, μερίμνῃ τοῦ Γραμματέως τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης πρὸς τοῦτο ἐκθέσεως ἢ ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς ὑπογραφομένου παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ ἀποδέκτου. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὑπογραφῆς ἐκθέσεως ἢ ἀποδεικτικοῦ γίνεται εἰδικὴ περὶ τούτου μνεία, ὁπότε ἀκολουθεῖ ἐπίδοσις διὰ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ δαπάναις τοῦ δυστροποῦντος.

Ἄρθρον 5.

Κατάλογος διαιτητῶν.

1. Κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἑκάστου δευτέρου ἔτους ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐπιμελητηρίου καταρτίζει κατάλογον διαιτητῶν, ὅστις ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀναρτᾶται ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ἐπιμελητηρίου, καταχωρίζεται ἐν τῷ μηνιαίῳ Δελτίῳ αὐτοῦ καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, τὸ Πρωτοδικεῖον, εἰς τὸν Σύνδεσμον Βιομηχάνων Πελοποννήσου καὶ Δυτικῆς Στερεᾶς καὶ εἰς τὸν Ἐμπορικὸν Εἰσαγωγικὸν Σύλλογον Πατρῶν.

2. Εἰς τὸν κατάλογον τῶν διαιτητῶν περιλαμβάνονται πρόσωπα, μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβοῦν τὰ 30, διακρινόμενα διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος, τὸ ἦθος, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἀνήκοντα εἰς διαφόρους Κλάδους τοῦ Ἐμπορίου ἢ τῆς Βιομηχανίας, ἔτι δὲ ἀνώτατα στελέχη τῆς Διοικήσεως, δικηγόροι, δικασταί, καθηγηταὶ ἢ ὑφηγηταὶ ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, μηχανικοί, χημικοί, ὁρκωτοὶ λογισταὶ κ.λπ., οὕτως ὥστε νὰ παρέχεται ἡ δυνατότης διορισμοῦ διαιτητῶν ἀναλόγως τῆς φύσεως τῆς κρινομένης ὑποθέσεως.

Προκειμένου περὶ τῶν δικαστῶν ἡ ἀναγραφὴ εἰς τὸν κατάλογον πραγματοποιεῖται κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ὁριζόμενοι ὡς διαιτηταὶ δύναται νὰ ὁρίζωνται ἐκ νέου καθ' ἑκάστην σύνταξιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ καταλόγου.

3. Ὁ κατάλογος οὗτος ἰσχύει ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς Ἰανουαρίου.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος διατάγματος ὁ κατάλογος τῶν διαιτητῶν καταρτίζεται καὶ γνωστοποιεῖται ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἰσχύει δὲ διὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ ἐπὶ μίαν εἰσέτι πλήρη διετίαν.

4. Ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν διαιτητῶν διαγράφεται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁ ἀποκρύψας τὴν ὕπαρξιν κωλύματος ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 8, ἔτι δὲ ὁ πτωχεύσας ἔμπορος καίτοι ἀποκατασταθείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Οἱ διαιτηταί.

Ἄρθρον 6.

Ὁρισμὸς διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ.

1. Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς ὁρίζονται ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος καταλόγου.

2. Διὰ τῆς κατὰ ἄρθρον 2 συμφωνίας δύναται νὰ ὁρισθοῦν εἷς διαιτητὴς ἢ δύο διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητής. Ἐὰν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διαφορὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἶναι πλείονος τῶν δύο δὲν δύνανται νὰ ὁρίσουν πλείονες τῶν δύο διαιτητὰς καὶ τὸν ἐπιδιαιτητήν.

3. Ἐὰν διὰ τῆς συμφωνίας δὲν ὁρίζωνται οἱ διαιτηταί, ἑκάτερον τῶν μερῶν ὁρίζει ἕνα διαιτητήν, δικαιοῦται δὲ νὰ γνωστοποιήσει ἐγγράφως εἰς τὸ ἕτερον μέρος τὸν ὑπ' αὐτοῦ οριζόμενον καὶ νὰ καλέσῃ τοῦτο ὅπως ἐντὸς ὀκτὼ τουλάχιστον ἡμερῶν ὁρίσῃ καὶ αὐτὸ διαιτητήν. Τὸ καλούμενον μέλος ὑποχρεοῦται, ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν καλοῦντα τὸν ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενον διαιτητήν. Ἐὰν ὁ καλούμενος κατοικῇ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡ προθεσμία ὁρισμοῦ τοῦ διαιτητοῦ του παρεκτείνεται κατὰ δέκα (10) ἡμέρες, ἐὰν δὲ κατοικῇ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τριάκοντα (30) ἡμέρας.

4. Οἱ κατὰ τὴν παρ. 3 ὁριζόμενοι διαιτηταί, ἐὰν δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, ὀφείλουν νὰ ὁρίσουν ἐπιδιαιτητήν, ἐκτὸς ὀκτὼ (8) τουλάχιστον ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ διαιτητοῦ ὑπὸ τοῦ καλουμένου.

5. Ἐὰν δὲν ὁρισθῇ ἐμπροθέσμως διαιτητὴς ὑπὸ τοῦ καλουμένου μέρους ἢ ὁ ἐπιδιαιτητὴς ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ὁρίζει αὐτοὺς ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, κατόπιν αἰτήσεως οἱουδήποτε τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου εἶναι ἀμετάκλητος.

6. Ἐπιδιαιτητὴς ὁρίζεται ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τῶν τυχὸν μετεχόντων ἐκ τῆς αὐτῆς κατηγορίας (ὑπαλλήλων, δικαστικῶν λειτουργῶν κλπ.) διαιτητῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἀποδοχὴ διαιτητοῦ.

Ὁ ὁριζόμενος ὡς διαιτητὴς ἢ ἐπιδιαιτητὴς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὴν διορισμόν του.

Ὁ ἀποδεχθεὶς τὸν διορισμόν του ὡς διαιτητοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ δύναται, ἕνεκα σοβαροῦ λόγου, νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, δύναται δὲ νὰ ἀπαλλαγῇ τούτων, κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου, οὔσης ἀμετακλήτου καὶ μὴ ὑποκειμένης εἰς μεταρρύθμισιν ἢ ἀνάκλησιν.

Ἄρθρον 8.

Ἀνικανότης πρὸς ὁρισμὸν διαιτητοῦ ἢ ἐπιδιαιτητοῦ.

Δὲν δύναται νὰ ὁρισθοῦν διαιτηταὶ ἢ ἐπιδιαιτηταὶ οἱ ἀνίκανοι ἢ οἱ ἔχοντες περιωρισμένην ἱκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν, οἱ συνεπείᾳ καταδίκης στερούμενοι τῆς ἀσ-

κήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα.

Ἄρθρον 9.

Ἀνάκλησις καὶ ἐξαίρεσις διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ.

1. Οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας, δύνανται ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἀνακαλέσουν τὸν ὑπ' αὐτῶν ὁρισθέντα μοναδικὸν διαιτητὴν ἢ τοὺς διαιτητάς των, ὡς καὶ τὸν ἐπιδιαιτητήν.

2. Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς δύνανται νὰ προτείνουν τὴν ἐξαίρεσίν των ἢ νὰ ἐξαιρεθοῦν ὑπὸ τῶν συνομολογησάντων τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 883 παρ. 2 Κ. Παλ. Δικ.

Ἄρθρον 10.

Θάνατος ἢ ἀνικανότης διαιτητῶν ἢ ἐπιδιαιτητοῦ.

1. Ἐὰν ὁ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρισθεὶς μοναδικὸς διαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἱονδήποτε λόγον κωλύεται ἢ ἀρνεῖται νὰ διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν ἢ ἐξαιρεθῇ, τότε ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν μερῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὀφείλει τὰ πρασκαλέσῃ ταῦτα ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ (8) ἡμερῶν ὁρίσουν διαιτητήν, ἧς παρερχομένης τοῦτον ὁρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

2. Ἐὰν ὁ ὑπό τινος τῶν μερῶν ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρισθεὶς διαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἱονδήποτε λόγον ἀρνῆται νὰ διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν ἢ ἐξαιρεθῇ, τὸ ἕτερον μέρος δύναται νὰ καλέσῃ ἐγγράφως τὸ ὁρῖσαν τὸν διαιτητὴν μέρος ἢ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ (8) τουλάχιστον ἡμερῶν ὁρίσῃ ἕτερον διαιτητήν. Τὸ πρὸς ὃ ἡ κλῆσις μέρος ὀφείλει ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν καλοῦντα τὸν ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενον διαιτητήν.

3. Ἐὰν ὁ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁρισθεὶς ἐπιδιαιτητὴς ἀποβιώσῃ ἢ δι' οἱονδήποτε λόγον ἀρνεῖται ἢ κωλύεται νὰ διεξαγάγῃ τὴν διαιτησίαν, οἱ δὲ διαιτηταὶ ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου δὲν προβοῦν εἰς τὸν ὁρισμὸν ἄλλου, ἑκάτερον τῶν μερῶν δύναται νὰ καλέσῃ ἐγγράφως τοὺς διαιτητὰς ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ (8) ἡμερῶν ὁρίσουν ἕτερον ἐπιδιαιτητὴν καὶ ἀνακοινώσουν τοῦτο εἰς τὰ συνομολογήσαντα τὴν συμφωνίαν μέρη.

Ἄρθρον 11.

Εὐθύνη διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ.

Οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των εὐθύνονται μόνον διὰ δόλον καὶ βαρείαν ἀμέλειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἡ Διαδικασία τῆς Διαιτησίας.

Ἄρθρον 12.

Αἴτησις περὶ διαιτησίας καὶ ἀπάντησις.

1. Διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας ἀπαιτεῖται αἴτησις ὑποβαλλομένη ὑφ' ὅλων ἢ τινὸς τῶν μερῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

2. Ἐὰν ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑφ' ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν διαιτητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς, αὕτη δέον νὰ περιέχῃ τὰ ἀκόλουθα, τουλάχιστον, στοιχεῖα :

α) Τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ὄνομα πατρός, τὴν ἰδιότητα καὶ διεύθυνσιν τῶν μερῶν, προκειμένου δὲ περὶ εταιρειῶν τὴν ἀκριβῆ ἐπωνυμίαν, τὴν ἕδραν καὶ διεύθυνσιν αὐτῶν.

β) Σύντομον ἱστορικόν.

γ) Περιγραφὴν τῆς ἐπιλυτέας διαφορᾶς.

δ) Τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

ε) Αἴτημα.

στ) Τὸν ὁρισμὸν ἑνὸς διαιτητοῦ ἢ ἀνὰ ἑνὸς διαιτητοῦ ὑφ' ἑκατέρου τῶν μερῶν καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ τῆς κοινῆς αὐτῶν ἐκλογῆς ἢ ἐν διαφωνίᾳ μνεία περὶ αὐτοῦ.

ζ) Ἐφ' ὅσον τὶς ἢ ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι κατοικοῦν ἢ διαμένουν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος εἰς τὴν ἕδραν τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

3. Μετὰ τῆς αἰτήσεως ὑποβάλλονται :

α) Κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς συμφωνίας περὶ ὑπαγωγῆς τῆς διαφορᾶς εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

β) Τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν προκύπτει ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

γ) Ἡ ἔγγραφος δήλωσις τοῦ διαιτητοῦ ἢ τῶν διαιτητῶν καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ὅτι δέχονται νὰ ἀσκήσουν τὸ λειτούργημά των.

δ) Πᾶν στοιχεῖον ἀποδεικνῦον τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν μερῶν καὶ συντεῖνον εἰς τὸν σχηματισμὸν γνώμης περὶ τῆς ἐπιλυτέας διαφορᾶς.

4. Ἐὰν ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ μόνου τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν διαιτητικὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς, αὕτη περιέχει τὰ ἀνωτέρω ἐν παρ. 2 στοιχεῖα α-ε καὶ ζ ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα ἐξ ὧν προκύπτει ὁ ὁρισμὸς διαιτητῶν καὶ ἐπιδιαιτητοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ αἴτησις ἐπιδίδεται προηγουμένως εἰς τὸν ἕτερον διάδικον.

5. Ἡ Γραμματεία τῆς μονίμου διαιτησίας διαβιβάζει ἀντίγραφα τῶν ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπισπεύδοντος συνημμένων ἐγγράφων πρὸς τὸν καλούμενον, ὅστις δέον νὰ ἀπαντήσῃ ἐντὸς ὀκτὼ (8) ἡμερῶν εἰς τὴν αἴτησιν, ἐκθέτων τὰ μέσα ἀμύνης, τὰς ἐνδεχομένας προτάσεις του, καὶ παρέχων πᾶσαν πληροφορίαν ἱκανὴν νὰ στηρίξῃ τὴν ἄμυνάν του.

6. Ἀντίγραφον τῆς ἀπαντήσεως, ὡς καὶ τῶν συνημμένων αὐτῇ ἐπιδίδεται ἀμελλητί, μερίμνῃ τῆς Γραμματείας εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα διάδικον.

7. Τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατατιθεμένων παρὰ τῇ Γραμματείᾳ πρωτοτύπων ἀποδεικτικῶν στοιχείων καὶ λοιπῶν οὐσιωδῶν ἐγγράφων δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν μόνον οἱ διάδικοι, ἢ νόμιμοι αὐτῶν ἀντιπρόσωποι, οἱ πληρεξούσιοι δικηγόροι, οἱ διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπιδιαιτητὴς ἀπαγορευομένης ρητῶς πάσης τούτων περαιτέρω ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 13.

Ὁρισμὸς Δικασίμου.

1. Εὐθὺς ἅμα τῇ κατὰ τὰ ὡς ἄνω συγκροτήσει τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου προσδιορίζει τὴν πρώτην δικάσιμον τῆς ὑποθέσεως, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἀπέχει ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ὀλιγώτερον τῶν ὀκτὼ (8) οὐδὲ περισσότερον τῶν 20 ἡμερῶν, τῶν προθεσμιῶν τούτων παρεκτεινομένων ἀναλόγως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 παρ. 3 ὁριζόμενα.

2. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς δικασίμου ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀγγελίας τῆς συγκροτήσεως τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου κοινοποιεῖται μερίμνῃ τῆς Γραμματείας τῆς μονίμου Διαιτησίας ἐγγράφως ἐπὶ ἀποδείξει τουλάχιστον πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου πρὸς τὰ μέρη, τοὺς διαιτητὰς καὶ τὸν ἐπιδιαιτητὴν καλουμένους δι' ἅμα ὅπως παραστοῦν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 14.

Καθήκοντα Ἐπιδιαιτητοῦ καὶ Διαιτητῶν.

1. Ὁ ἐπιδιαιτητὴς προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου καὶ διευθύνει τὴν συζήτησιν, δίδων καὶ ἀφαιρῶν τὸν λόγον ἀπὸ τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς τυχὸν ἀντιπροσώπους ἢ δικηγόρους των.

2. Οἱ διαιτηταὶ ἀποφαίνονται περὶ τῆς δικαιοδοσίας των καὶ ἐξετάζουν τὰ παρεμπίπτοντα ζητήματα.

Ἄρθρον 15.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Δικαστηρίου.

1. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνουν χώραν ἐντὸς τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἴς τινα τῶν αἰθουσῶν

αὐτοῦ καταλλήλως διασκευασμένης καὶ δὲν εἶναι δημόσιαι. Δύνανται ὅμως τὰ μέρη νὰ παρίστανται κατ' αὐτὰς εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου εἴτε μετὰ ἢ διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου, ὡς καὶ νὰ βοηθῶνται ὑπὸ συμβούλων.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν ἀντιπροσώπων γίνεται δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς. Διὰ τὸν διορισμὸν πληρεξουσίου δικηγόρου ἀρκεῖ τοιαύτη ἐπιστολὴ ἢ σχετικὴ δήλωσις κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Δικαστηρίου, καταχωριζομένη εἰς τὰ πρακτικὰ αὐτῆς.

3. Κατὰ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τὰ μέρη ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, τηρουμένης τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος, πρέπει δὲ νὰ καλοῦνται ὅπως παραστοῦν κατὰ τὰς συζητήσεις ἀναπτύσσουν τοὺς ἰσχυρισμούς των κατὰ τὰ εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 16.

Μὴ ἐμφάνισις τῶν διαδίκων.

1. Μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐπισπεύδοντος ἢ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, μολονότι κανονικῶς κληθέντων ὅπως παραστοῦν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον, ἡ διαιτησία θεωρεῖται ματαιωθεῖσα.

2. Ἐὰν ὁ καλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἔγγραφον περιέχον δικαιολογίαν, κρινομένην ὑπὸ τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐπαρκῆ, ἡ ὑπόθεσις ἐκδικάζεται. Δύναται ὅμως τὸ Δικαστήριο κατὰ τὴν κρίσιν του νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν δι' ἄλλην σύντομον δικάσιμον καὶ νὰ διατάξῃ τὴν πρόσκλησιν τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος κατ' αὐτή. Ἡ ἀπουσία τοῦ καλουμένου δὲν λογίζεται ὡς σιωπηρὰ ὁμολογία τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ αἰτοῦντος, τῶν διαιτητῶν δυναμένων, κατὰ τὴν κρίσιν των, νὰ συλλέγουν, οἴκοθεν πᾶν στοιχεῖον τεῖνον εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας.

Ἄρθρον 17.

Συμβιβαστικὴ Ἐπίλυσις τῆς Διαφορᾶς.

1. Οἱ διαιτηταὶ πρὸ πάσης ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ὀφείλουν νὰ ἐπιδιώξουν τὴν διὰ συμβιβασμοῦ ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς.

Τὸν συμβιβάσιμον τοῦτον δέον νὰ ἀποπειρῶνται καὶ εἰς πᾶν στάδιον τῆς διαδικασίας.

2. Περὶ τῆς ἀποτυχίας τοῦ συμβιβασμοῦ γίνεται εἰδικὴ μνεία εἰς τὰ πρακτικά. Ἐπιτευχθέντος συμβιβασμοῦ, καταρτίζεται πρακτικὸν περιλαμβάνον τοὺς ὅρους αὐτοῦ, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ τῶν μερῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 18.

Ὑπόμνημα – Νέα αἰτήματα.

1. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως τὰ μέρη ἀναπτύσσουν προφορικῶς τοὺς ἰσχυρισμούς των, δυνάμενα νὰ ὑποβάλλουν καὶ ὑπομνήματα ἐντὸς προθεσμίας ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

2. Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως καὶ ἀπαντήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ ὑποβολὴ νέων αἰτημάτων, μετὰ δὲ τὴν προφορικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν μερῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ νέων ἰσχυρισμῶν δι' ὑπομνημάτων.

Νέα τυχόν, αἰτήματα ἢ ἰσχυρισμοὶ ὑποβαλλόμενοι κατὰ τὰ ἀνωτέρω δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρον 19.

Ἀνταγωγικαὶ ἀξιώσεις.

1. Ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις περὶ διαιτησίας, δύναται ἐν τῇ ἀπαντήσει του νὰ ὑποβάλῃ πρὸς συνεκδίκασιν ἰδίας αὐτοῦ ἀπαιτήσεις συναφεῖς πρὸς τὴν ἐκδικαζομένην ὑπόθεσιν, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς συμφωνίας ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρξαμένην διαιτητικὴν διαδικασίαν.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν πρόοδον τῆς διαδικασίας διαπιστωθῇ ὑπὸ τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ὅτι ἐκ τῆς συνεκδικάσεως θὰ ἐπιβραδύνετο ὑπερμέτρως ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς κυρίας αἰτήσεως, τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν, ὡς αὐτοτελῆ αἴτησιν καὶ ὁρίζει δικάσιμον ταύτης, τηρουμένων δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 20.

Ἀποδεικτικὰ μέσα.

1. Τὰ μέσα καὶ τὰ θέματα ἀποδείξεως ὁρίζει ἐλευθέρως τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον, κατὰ τὴν κυριαρχικὴν αὐτοῦ κρίσιν, παρ' οὐδενὸς περιορισμοῦ δεσμευόμενον.

2. Ἐὰν τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἐκδώσῃ προδικαστικὴν ἀπόφασιν, αὕτη περιλαμβάνεται εἰς τὰ πρακτικὸν τῆς συνεδριάσεως, ἀνακοινοῦται δὲ προφορικῶς παραχρῆμα εἰς τοὺς διαδίκους ἢ ἀντιπροσώπους ἢ πληρεξουσίους δικηγόρους αὐτῶν.

Ἄρθρον 21.

Ἔγγραφα.

Ἅπαντα τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν μερῶν ἔγγραφα στοιχεῖα δέον νὰ προσκομίζωνται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς πρώτης δικασίμου.

Ἄρθρον 22.

Μάρτυρες - Πραγματογνώμονες.

1. Κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου δύναται νὰ ἐξετασθοῦν μάρτυρες ἀνωμοτὶ ἢ καὶ ἐνόρκως, καίτοι μή, προταθέντες ὑπὸ τῶν μερῶν.

Περὶ τῆς ἀνικανότητος, τῶν κωλυμάτων καὶ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν μαρτύρων ἰσχύουν οἱ ἐν ἄρθρῳ 399 - 401 Κ. Πολ. Δικ. λόγοι.

2. Ὁμοίως τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν του, νὰ διορίζῃ ἕνα ἢ πλείονας πραγματογνώμονας. Ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποδεικτικῶν μέσων.

3. Τὸ Δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ποινὰς ἢ νὰ διατάξῃ τὴν λῆψιν ἀναγκαστικῶν μέτρων διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεων.

Τοιαῦτα μέτρα διατάσσονται, αἰτήσει τῶν διαιτητῶν, ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἂν εἶναι νόμιμος ἡ λῆψις αὐτῶν.

4. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων γίνεται ἢ ἐνώπιον τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐν συνεδριάσει ἢ ἐνώπιον τινὸς τῶν διαιτητῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, συντασσομένου πρακτικοῦ.

5. Οἱ συνομολογήσαντες τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ἐξετασθοῦν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 415 ἕως 420 τοῦ Κ. Πολιτικῆς Δικονομίας.

6. Ἡ ἐνέργεια κατ' ἰδίαν δικαστικῶν πράξεων δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἴς τινα τῶν διαιτητῶν.

7. Οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεων ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου. Τοῦτο ἀποφασίζει ἂν εἶναι νόμιμος ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἀποδείξεως καὶ ἔχει πάσας τὰς ἐξουσίας δικαστηρίου διατάσσοντος ἀπόδειξιν.

8. Ἐὰν οἱ μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες κατοικοῦν ἐκτὸς Πατρῶν, ἡ τυχὸν ὅρκισις καὶ ἐξέτασις αὐτῶν δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των ἢ παρὰ τοῦ οἰκείου Προξενείου τῆς Ἑλλάδος, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου διαβιβαζομένης διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Εἰς τὴν αἴτησιν πρέπει νὰ ὁρίζεται καὶ προθεσμία περατώσεως ἐξετάσεως τοῦ μάρτυρος ἢ πραγματογνώμονος.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προξένου συντασσομένη ἔκθεσις ἐξετάσεως διαβιβάζεται μέσῳ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 23.

Ἀσφαλιστικὰ μέτρα.

1. Οἱ διαιτηταὶ δὲν δύναται νὰ διατάσσουν, μεταρρυθμίζουν ἢ ἀνακαλοῦν ἀσφαλιστικὰ μέτρα.

2. Ἐὰν διετάχθη ἀσφαλιστικὸν μέτρον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου καὶ ὡρίσθη προθεσμία ἀσκήσεως ἀγωγῆς ἢ

συντρέχη περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρ. 715 παρ. 5 καὶ 729 παρ. 5 Κ. Πολ. Δικ. ὁ αἰτῶν ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέση τὴν ἐντὸς τῆς προβλεπομένης προθεσμίας ἐνάρξεως τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 693 παρ. 2, 715 παρ. 5, ἐδ. 2α καὶ 729 παρ. 5, ἐδ. 2 Κ. Πολ. Δικ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

'Εφαρμοστέον Οὐσιαστικὸν Δίκαιον.

Ἄρθρον 24.

1. Ἐὰν δὲν ὁρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον ἐφαρμόζει τὸ ἑλληνικὸν οὐσιαστικὸν δίκαιον, προκειμένου δὲ περὶ διεθνῶν διαφορῶν ἰδιωτικοῦ δικαίου τὸ ἐφαρμοστέον δίκαιον κρίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν δύναται νὰ ἀποκλεισθῆ ἡ ἐφαρμογὴ διατάξεων δημοσίας τάξεως.

2. Ἐλλείψει συμφωνίας τῶν μερῶν, ἐφαρμόζονται αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου, ἤτοι ὁ Ἐμπορικὸς Νόμος, ἡ ἐν γένει ἐμπορικὴ νομοθεσία καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἔθιμα, ἐν ἀνυπαρξίᾳ δὲ τοιούτων διατάξεων ἐφαρμοστέον τυγχάνει τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον (Ἀστικὸς Κῶδιξ καὶ Ἀστικὴ Νομοθεσία).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἡ Διαιτητικὴ Ἀπόφασις.

Ἄρθρον 25.

Γενικῶς.

1. Περαιωθείσης τῆς διαδικασίας καὶ προσκομισθέντων ἁπάντων τῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, ἀναγκαίων πρὸς διάγνωσιν τῆς ὑποθέσεως στοιχείων, τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον συνέρχεται εἰς διάσκεψιν μὴ παρισταμένων τῶν μερῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

2. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐὰν δὲν σχηματισθῆ πλειοψηφία ὑπερισχύει ἡ γνώμει τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

Ἄρθρον 26.

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως.

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ συντάσσεται ἐγγράφως εἰς δύο ἀντίτυπα καὶ νὰ ὑπογράφεραι ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως. Ἐὰν τις ὡς ἄνω ἀρνεῖται ἢ κωλύεται νὰ ὑπογράψῃ πρέπει ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀποφάσεως νὰ βεβαιοῦται τοῦτο, ὡς καὶ ὅτι ὁ ἀρνούμενος ἢ κωλυόμενος μετέσχε τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας καὶ τῆς διασκέψεως, νὰ ὑπογράφεται δὲ ὑπὸ τῶν λοιπῶν. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ὁρισθῆ ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ὑπγράφεραι ἰδιοχείρως μόνον ὑπὸ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἢ ὑπὸ τούτου καὶ τινὸς τῶν διαιτητῶν.

Ἐφ' ὅσον, μὴ σχηματισθείσης πλειοψηφίας, ἡ ἀπόφασις λαμβάνεται διά μόνης τῆς γνώμης τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, ἀρκεῖ ἡ ὑπογραφὴ αὐτοῦ.

2. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ.

α) Τὸν τρόπον καὶ χρόνον τῆς ἐκδόσεώς της.

β) Τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ καὶ τῶν διαιτητῶν καὶ ὅτι πάντες οὗτοι μετέσχον τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας καὶ τῆς διασκέψεως.

γ) Τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας, ὡς καὶ τὸ ὅτι αὕτη διεξήχθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

δ) Σύντομον αἰτιολογικὸν μετὰ τῆς, τυχὸν μειοψηφίας.

ε) Τὸ διατακτικόν.

στ) Τὰς ἐν γένει δαπάνας τῆς διαιτησίας καὶ ποῖον ἐκ τῶν μερῶν βαρύνουν αὗται.

3. Διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, δύναται νὰ ὁρισθῆ ὅτι ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασεις ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρῃ τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας καὶ τὸ διατακτικόν.

Ὁσάκις ἡ ἀπόφασις τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐκτείνεται καὶ ἐπὶ αἰτημάτων τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις ἀνταγωγικῶς προβληθέντων δέον ὅπως ἐν τῇ ἀποφάσει γίνεται ἰδιαίτερα μνεία τῶν αἰτημάτων τούτων καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου περὶ συνεκδικάσεως.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις τελειοῦται ἀφ' ἧς αὕτη ὑπογραφῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 παρ. 1.

2. Ὁ διαιτητὴς ἢ ἐπὶ δύο διαιτητῶν ὁ ἐπιδιαιτητὴς ἢ κατόπιν ἐντολῆς αὐτοῦ εἷς τῶν διαιτητῶν ὑποχρεοῦται ἐὰν δὲν ὁρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας, νὰ καταθέσῃ ἓν ἀντίτυπον τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Μονίμου Διαιτησίας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν καὶ νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφα αὐτῆς εἰς τοὺς συνομολογήσαντας τὴν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας. Συμπληρωματικὰ ἀντίγραφα ἐπικυρούμενα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, παραδίδονται εἰς τὰ διάδικα μέρη, ἐπὶ τῇ αἰτήσει των, οὐχὶ ὅμως εἰς τρίτους.

Ἄρθρον 28.

Προθεσμία ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

1. Ἡ Διαιτητικὴ ἀπόφασις δέον νὰ ἐκδοθῆ ἐντὸς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τοῦ ὁρισμοῦ τῆς πρώτης δικασίμου.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμία δύναται νὰ παραταθῆ:

α) Διὰ κοινῆς συμφωνίας τῶν μερῶν καὶ

β) Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει βάσιμος λόγος.

Ἄρθρον 29.

Περάτωσις τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας.

1. Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως περατοῦται ἡ διαιτητικὴ διαδικασία, τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἀποξενουμένου ἐφεξῆς πάσης ἁρμοδιότητος ἐπὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ ἀχθείσης διαφορᾶς, πλὴν τῆς περιπτώσεως διορθώσεως τῆς ἀποφάσεως του.

2. Ἐὰν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως τὰ διάδικα μέρη συμφωνήσουν περὶ τῆς συμβιβαστικῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς των, τότε εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 παρ. 2 καταρτιζόμενον πρακτικόν, γίνεται λόγος περὶ τερματισμοῦ τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 30.

Διόρθωσις καὶ ἑρμηνεία τῆς ἀποφάσεως.

1. Τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν συνομολογησάντων τὴ συμφωνίαν, κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς ὡς καὶ πρὸς τοὺς διαιτητὰς καὶ τὸν ἐπιδιαιτητήν, ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 27 παρ. 2 ἐπιδόσεις τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως εἰς τοὺς συνομολογήσαντας τὴν συμφωνίαν, δύναται νὰ γίνῃ διόρθωσις ὑπὸ τῶν ἐκδόντων αὐτὴν ἐὰν ἐκ παραδρομῆς κατὰ τὴν σύνταξίν της, περεισέφρησαν λάθη γραφικὰ ἢ λογιστικὰ ἢ τὸ διατακτικὸν διετυπώθη ἐλλειπῶς ἢ ἀνακριβῶς.

2. Ἐὰν ἡ διατύπωσις τῆς ἀποφάσεως γεννᾶ ἀμφιβολίας ἢ εἶναι ἀσαφής, τὸ ἐκδὸν ταύτην Διαιτητικὸν Δικαστήριον τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων δύναται, δι' ἀποφάσεως του νὰ ἑρμηνεύσῃ τὴν ἀπόφασιν, οὕτως ὥστε νὰ καταστῆ ἀναμφίβολος ἡ ἔννοια αὐτῆς, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ μεταβάλῃ τὸ διατακτικὸν τῆς ἑρμηνευομένης ἀποφάσεως.

3. Ἡ διορθοῦσα ἢ ἑρμηνεύσουσα ἀπόφασις σημειοῦται εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς διορθουμένης ἢ ἑρμηνευομένης, εἰς δὲ τὰ ἀντίγραφα, ἀπόγραφα ἢ ἀποσμάσματα ταύτης πρέπει νὰ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς διαρθούσης ἢ ἑρμηνευούσης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 31.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δὲν ὁρίζεται ἡ δυνατότης προσφυγῆς κατὰ τὸ ἐπό-

μενον ἄρθρον 32 ἢ παρῆλθεν ἡ διὰ τὴν προσφυγὴν προθεσμία, ἀποτελεῖ δεδικασμένον, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 322, 324 ἕως 330, 332 ἕως 334 τοῦ Κ.Πολ.Δικ.

Ἄρθρον 32.

Προσφυγὴ κατὰ τῆς ἀποφάσεως.

1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικα μέσα.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ προσφυγὴ κατὰ τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως, ἐνώπιον ἄλλων διαιτητῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

3. Ἡ προσφυγή, ἐὰν δὲν ἔχῃ ὁρισθῇ ἄλλως διὰ τῆς συμφωνίας περὶ διαιτησίας μεταξὺ τῶν μερῶν, ἀσκεῖται ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν προσφεύγοντα ἢ τὸν ἀντίκλητον ἢ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, δι' ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης ὑπὸ τοῦ Προσφεύγοντος πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν καὶ κατατιθεμένης εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτεται ἀπόδειξις ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ παρόντος. Ἡ ἄνω προθεσμία τρέχει καὶ κατὰ τοῦ ἐπιδίδοντος τὴν διαιτητικὴν ἀπόφασιν διαδίκου.

4. Ὁ προσφεύγων ὁρίζει διὰ τῆς προσφυγῆς διαιτητήν, ὁ δὲ καθ' οὗ καλούμενος, ὁρίζει διαιτητὴν ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ (8) ἡμερῶν.

Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ὁ διαιτητὴς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Β.Ε. Πατρῶν, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ προσφεύγοντος, ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 ἑπ. τοῦ παρόντος ὁριζομένων.

5. Ὁ ἐπιδιαιτητὴς εἶναι ὑποχρεωτικῶς Δικαστὴς ἐν ἐνεργείᾳ ἔχων βαθμὸν τουλάχιστον Ἐφέτου, ὁριζόμενος τῇ αἰτήσει τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Β.Ε. Πατρῶν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου. Δὲν δύναται νὰ ὁρισθοῦν διαιτηταὶ καὶ ἐπιδιαιτητὴς οἱ ἐκδόντες τὴν ἀπόφασιν διαιτηταὶ καὶ ἐπιδιαιτητής.

6. Ἡ προσφυγὴ ἐκδικάζεται, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Αἱ δαπάναι τῆς Διαιτησίας.

Ἄρθρον 33.

Προκαταβολὴ τῶν δαπανῶν.

1. Ὁ ὑποβάλλων πρὸς τὸ Ἐπιμελητήριον αἴτησιν περὶ διαιτησίας προκαταβάλλει τὰ δικαιώματα διαιτησίας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὰ ὁποῖα καθορίζονται ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας διαιτησίας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, κατὰ περίπτωσιν, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῆς ἐν τῇ αἰτήσει ἀπαιτήσεως, ἐντὸς τῶν ἀκολούθων πλαισίων.

Δι' ἀπαίτησιν μέχρι			500.000 δρχ.	6%
Μεταξὺ	500.000	καὶ	1.000.000 δρχ.	8% ἕως 5%
Μεταξὺ	1.000.000	καὶ	5.000.000 δρχ.	6% ἕως 2%
Μεταξὺ	5.000.000	καὶ	10.000.000 δρχ.	3% ἕως 1%
Μεταξὺ	10.000.000	καὶ	ἄνω δρχ.	1% ἕως 0,2%

2. Ἐν περιπτώσει σημαντικῆς μεταβολῆς τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, τὸ Ἐπιμελητήριον, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, δύναται νὰ αὐξήσῃ τὰ ποσοστὰ τοῦ Πίνακος τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις θὰ ἰσχύσῃ μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της.

3. Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον πρὸ πάσης ἐνάρξεως συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως ὀφείλει νὰ διαπιστώσει ἂν ἔχουν προκαταβληθῇ αἱ δαπάναι διαιτησίας.

Ἄρθρον 34.

1. Ἐκ τῶν εἰς ἑκάστην περίπτωσιν, εἰσπραττομένων δικαιωμάτων διαιτησίας, τὸ ἓν τρίτον περιέρχεται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον καὶ τὰ δύο τρίτα καταβάλλονται ὑπὸ τούτου εἰς τὸν ἐπιδιαιτητὴν κατὰ ποσοστὸν 40% εἰς τοὺς διαιτητὰς δὲ τὸ ὑπόλοιπον κατ' ἰσομοιρίαν.

2. Ἐὰν ἡ διαιτησία ἐματαιώθη πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ ταύτης τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον, αἱ προκαταβληθεῖσαι δαπάναι ἐπιστρέφονται, παρακρατουμένου ἑνὸς τετάρτου τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναλογοῦντος εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον ποσοστοῦ τῶν δαπανῶν.

Ἄρθρον 35.

Πρόσθετοι δαπάναι.

Δαπάναι ἀπαιτηθησόμεναι κατὰ τὴν διαδικασίαν ὡς λ.χ. ὁδοιπορικὰ μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, τηλεγραφικὰ ἢ τηλεφωνικὰ τέλη, ἀποζημίωσις τῶν πραγματογνωμόνων, βαρύνουν τὸ ἐπισπεῦδον μέλος, παρ' οὗ καί, συντρεχούσης περιπτώσεως, προκαταβάλλονται. Ἐν ματαιώσει τῶν δαπανῶν, αὗται ἐπιστρέφονται εἰς τὸ ἀκέραιον εἰς τὸν προκαταβάλλοντα.

Ἄρθρον 36.

Ἐκκαθάρισις δαπανῶν ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως.

1. Διὰ τῆς ἀποφάσεως καθορίζονται αἱ δαπάναι τῆς διαιτησίας.

2. Ὁ ἡττώμενος διάδικος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐν γένει ἐξόδων διεξαγωγῆς τῆς διαιτησίας.

Πάντως οἱ διαιτηταὶ δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν των, νὰ κατανείμουν τὰς δαπάνας μεταξὺ τῶν διαδίκων.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐμπορίου, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Αὐγούστου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ	**ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ**

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(6)

Περὶ χρηματοδοτήσεως τῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν παραγωγῆς προϊόντων τομάτας, βυσίνων, ροδακίνων, βερυκόκκων καὶ φράουλας, ἔναντι τῶν καταβληθησομένων εἰς ταύτας κρατικῶν ἐπιδοτήσεων, διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀξίας τῶν ὑπὸ τῶν παραγωγῶν πωληθέντων εἰς αὐτὰς προϊόντων ἐσοδείας 1980, πρὸς βιομηχανοποίησιν.

Ἀποφάσεις τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' ἀριθ. 1301/11.6.1980, 1302/11.6.80, 1320/18.6.80, 1342/24.7.1980, 1343/24.7.80 καὶ 1346/24.7.80.

Ἔγγραφα Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπ' ἀριθ. 327360/4605/19.5.80, 339150/5906/27.6.80 καὶ 339152/5945/27.6.80 (ΝΕ. 2932, 3411 καὶ 3410).

(Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 280/24.7.1980 συνεδριάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

α) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 246/16/30.8.79 ἀπόφασιν αὐτῆς, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως (ΝΕ. 254/19/29.11.1979) διὰ τῆς ὁποίας ἐνεκρίθη, ὑπὸ τοὺς εἰς αὐτὴν ἀναφερομένους ὅρους καὶ προϋποθέσεις, ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος χορήγησις εἰς τὰς γεωργικὰς βιομηχανίας παραγωγῆς προϊόντων τομάτας καὶ κομποστῶν ροδακίνων καὶ βερυκόκκων (λόγῳ τῶν ἀντιμετωπιζομένων ὑπ' αὐτῶν δυσχερειῶν ἐγκαίρου διαθέσεως τῶν ἑτοίμων προϊόντων των εἰς τὰς ἀγορὰς

τοῦ ἐξωτερικοῦ), εἰδικῶν δανείων, ἀποκλειστικῶς, διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀξίας τῶν ὑπὸ τῶν παραγωγῶν πωληθεισῶν εἰς αὐτὰς ποσοτήτων ἐκ τῶν ὡς ἄνω γεωργικῶν προϊόντων ἐσοδείας 1979, πρὸς βιομηχανοποίησιν,

β) τὰς κάτωθι ἀποφάσεις τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰς ὁποίας προβλέπεται ἡ λῆψις διαφόρων μέτρων (ἐπιδοτήσεως, χρηματοδοτήσεως κλπ.) πρὸς στήριξιν τῆς παραγωγῆς καὶ ἐνίσχυσιν τῆς μεταποιήσεως ὡρισμένων γεωργικῶν προϊόντων, ἤτοι:

— ὑπ' ἀριθ. 1301/11.6.80 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν ὁμαλὴν διάθεσιν φράουλας, ἐσοδείας 1980»,

— ὑπ' ἀριθ. 1302/11.6.80 «περὶ λήψεως μέτρων προστασίας τῆς παραγωγῆς βερυκόκκων ἐσοδείας 1980»,

— ὑπ' ἀριθ. 1320/18.6.80 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς διαθέσεως ροδακίνων ἐσοδείας 1980»,

— ὑπ' ἀριθ. 1343/24.7.80 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν διάθεσιν παραγωγῆς βυσσίνων ἐσοδείας 1980»,

— ὑπ' ἀριθ. 1342 καὶ 1346 τῆς 24.7.80 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν διάθεσιν τῆς παραγωγῆς τῶν προϊόντων τομάτας ἐσοδείας 1980»,

γ) τὰ ἀπὸ 19.5.80 καὶ 27.6.80 ἔγγραφα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διὰ τῶν ὁποίων τοῦτο ἀναφέρει ὅτι, προστιθεμένης καὶ τῆς κρατικῆς ἐπιδοτήσεως διὰ τὴν παραγωγὴν τοματοπολτοῦ, τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν βιομηχανιῶν διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἀνωτέρω προϊόντων, ἔναντι τῶν καταβληθησομένων εἰς αὐτὰς ἐπιδοτήσεων, ὑπολογίζεται νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ὕψος τῶν δρχ. 6.000 ἑκατ. περίπου, προτείνει δέ, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν προαναφερθεισῶν ἀποφάσεων τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς:

α) Τὴν ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δανειοδότησιν τῶν βιομηχανιῶν κονσερβοποιήσεως ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων διὰ συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 6.000 ἑκατ. ἐπὶ τῇ ἐκχωρήσει, ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ βιομηχανιῶν, τῆς χορηγουμένης εἰς αὐτὰς κρατικῆς ἐπιδοτήσεως, βαρυνομένων μὲ τόκους μόνον διὰ τοὺς δύο πρώτους μῆνας καὶ ὑπὸ τοὺς ἰδίους κατὰ τὰ λοιπὰ ὅρους τῆς προαναφερθείσης ἀποφάσεως τῆς ΝΕ (246/16/30.8.79),

β) τὴν ἀναχρηματοδότησιν τῶν δανειοδοτουσῶν Τραπεζῶν ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μέχρι ποσοστοῦ 100% τῶν χορηγουμένων ὑπ' αὐτῶν ὡς ἄνω δανείων,

γ) τὴν κατὰ ὀκτὼ (8) μῆνας, ἤτοι ἀπὸ 4 εἰς 12 μῆνας, ἐπέκτασιν τῆς διαρκείας ἐπιβαρύνσεως τῶν προαναφερθεισῶν βιομηχανιῶν μὲ τὸ χαμηλὸν ἐπιτόκιον τῶν προχρηματοδοτήσεων δι' ἐξαγωγάς,

ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ τὰ κάτωθι:

1. Ἐγκρίνει τὴν ἐκ μέρους τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος χορήγησιν εἰς τὰς γεωργικὰς βιομηχανίας παραγωγῆς προϊόντων τομάτας, βυσσίνων, ροδακίνων, βερυκόκκων καὶ φράουλας, εἰδικῶν δανείων, τὸ προϊὸν τῶν ὁποίων θέλει χρησιμοποιηθῆ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀξίας τῶν ὑπὸ τῶν παραγωγῶν πωληθεισῶν εἰς αὐτὰς ποσοτήτων ἐκ τῶν ὡς ἄνω γεωργικῶν προϊόντων ἐσοδείας 1980 πρὸς βιομηχανοποίησιν, ὡς καὶ δι' ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεων τῶν ὡς ἄνω βιομηχανιῶν πρὸς Τραπέζας.

2. Καθορίζει τοὺς ὅρους καὶ τὴν διαδικασίαν χορηγήσεως τῶν ἐν λόγῳ εἰδικῶν προσθέτων δανείων ὡς ἀκολούθως:

α) Τὸ ὕψος τοῦ εἰς ἑκάστην δικαιοῦχον βιομηχανίαν χορηγηθησομένου δανείου θὰ ἀντιστοιχῇ εἰς τὸ ποσὸν τῆς καταβλητέας εἰς ταύτην κρατικῆς ἐπιδοτήσεως, ὡς τοῦτο θὰ προσδιορίζεται εἰς τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

β) Ἡ δανειοδοτουμένη βιομηχανία δέον ὅπως ἐκχωρήσῃ εἰς τὴν δανείστριαν Τράπεζαν ὁλόκληρον τὴν ὡς ἄνω εἰσπρακτέαν ἐν καιρῷ κρατικὴν ἐπιδότησιν.

γ) Τὸ προϊὸν τῶν δανείων θὰ καταβάλλεται ὑπὸ τῶν χρηματοδοτουσῶν Τραπεζῶν εἰς τοὺς παραγωγοὺς (εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε μέσῳ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος) διὰ τῆς ἐκδόσεως ἀντιστοίχων ἐπιταγῶν εἰς διαταγὴν αὐτῶν (ἢ διγράμμων ἐπιταγῶν) καὶ τῆς παραλαβῆς ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων ἐπισυναφθησομένων εἰς τὰ λοιπὰ δικαιολογητικὰ τῶν δανείων.

Τὰ πρὸς ἐξόφλησιν ὀφειλῶν τῶν δανειοδοτηθησομένων γεωργικῶν βιομηχανιῶν χρησιμοποιηθησόμενα ποσὰ τῶν δανείων θὰ καταβάλλωνται ὑπὸ τῶν δανειστριῶν Τραπεζῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς δικαιούχους (παραγωγοὺς καὶ Τραπέζας) μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀναλήψεως αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν δανειοληπτριῶν βιομηχανιῶν.

δ) Ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω δανείων θὰ χορηγῆται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι διὰ τοῦ προϊόντος αὐτῶν συμπληροῦται τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τοὺς παραγωγοὺς ὀφειλῶν τῆς χρηματοδοτουμένης βιομηχανίας, τοῦ ὑπολοίπου καλυπτομένου εἴτε ἐξ ἰδίων κεφαλαίων αὐτῆς εἴτε ἐκ τοῦ συνήθους τραπεζικοῦ δανεισμοῦ της διὰ κεφάλαιον κινήσεως. Ἡ τοιαύτη ὁλοσχερὴς ἐξόφλησις τῶν ἀπαιτήσεως τῶν παραγωγῶν θὰ βεβαιοῦται δι' ὑπευθύνου δηλώσεώς των (Ν.Δ. 105/69) κατατιθεμένης εἰς τὴν δανείστριαν Τράπεζαν.

ε) Ἡ διάρκεια τῶν βάσει τῆς παρούσης ἀποφάσεως χορηγηθησομένων δανείων ὁρίζεται εἰς 12 μῆνας ἀπὸ τῆς ἀναλήψεώς των, τὸ δὲ ἐπιτόκιον εἰς 10,5% ἐτησίως, τὸ ὁποῖον θὰ βαρύνῃ κατὰ τοὺς δύο μόνον πρώτους μῆνας τὰς δανειοδοτουμένας βιομηχανίας καὶ κατὰ τὸ ὑπολειπόμενον μέχρι τῆς ἐξοφλήσεώς των χρονικὸν διάστημα τὸν λογαριασμὸν Καταναλωτικῶν Ἀγαθῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

στ) Αἱ τυχὸν ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἐν λόγῳ δανείων, τὴν διασφάλισιν τῶν δικαιούχων παραγωγῶν καὶ τὴν μεταφορὰν τοῦ πρὸς ἐξόφλησιν αὐτῶν χρησιμοποιηθησομένου προϊόντος τῆς ἀντιστοίχου κρατικῆς ἐπιδοτήσεως, θέλουν καθορισθῆ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Καθορίζει ὡς συνολικόν, δι' ἁπάσας τὰς Τραπέζας, ἀνώτατον ὅριον χορηγήσεων εἰδικῶν προσθέτων δανείων τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 6.000.000.000 (δραχμῶν ἓξ δισεκατομμυρίων) κατανεμόμενον μεταξὺ τῶν δικαιούχων γεωργικῶν βιομηχανιῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

4. Ἐγκρίνει τὴν ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀναχρηματοδότησιν τῶν Τραπεζῶν ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 8,1/2% διὰ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου (κατὰ 100%) κάλυψιν τῶν ἀναγκαίων, διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ὡς ἄνω εἰδικῶν δανείων, κεφαλαίων.

5. Ἡ ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς καταβλητέας κρατικῆς ἐπιδοτήσεως ἐξόφλησις τῶν ὡς ἄνω χορηγηθησομένων εἰδικῶν δανείων πρὸς τὰς Τραπέζας καὶ ἡ ταυτόχρονος ἐξόφλησις τῶν ἀναχρηματοδοτήσεών των ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, θὰ λάβῃ χώραν διὰ τῆς, μερίμνῃ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, μεταφορᾶς τῶν ἀντιστοίχων ποσῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ πιστώσεως τῶν οἰκείων λογαριασμῶν ἀναχρηματοδοτήσεως τῶν δανειστριῶν Τραπεζῶν.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις δέον ὅπως δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α').

Ἀθῆναι, 13 Αὐγούστου 1980

Ὁ Διευθυντὴς
ΜΙΧ. Ν. ΚΥΡΙΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ